

Ozoray-Schenker Lajos őrnagy, vívómester

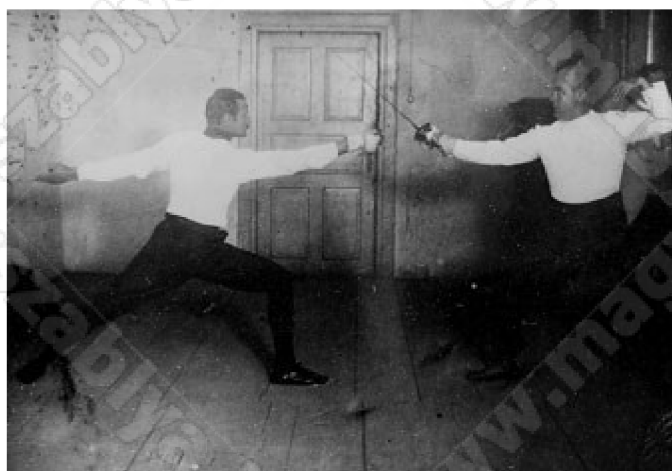
(1899. április 27. – ismeretlen)

A Kolozsvári Római Katolikus Gimnáziumnak két évtizeden keresztül olyan kiváló testnevelő tanára volt, mint Schenker Lajos. Az 1923-24-es iskolai évben, mint a világháborút végig küzdött őrnagy került az intézethez. Kedveltté és magas színvonalúvá fejlesztette a testnevelést...

Ozoray-Schenker Lajos

Hadapródiskolai tanulmányai során Schenker Lajos kitűnt a kötelező tantárgyak közül a vívásban. Testvérbátyja, Zoltán, aki különben világhírű vívó, olimpiai és magyar országos bajnok volt, nagy hatással volt rá, és így technikailag elsőrendű vívó lett.

Schenker Zoltán (baloldali) és Lajos csörtéje

Gondosan tanulmányozta ellenfeleit, technikai előnyeiket és fogyatékoságukat, és hidegvérrel használta fel tapasztalatait. Számtalan versenyt nyert, és nagy nemzetközi versenyeken előkelő helyezést ért el.

1906-ban a prágai nemzetközi versenyen a vívómesterek versenyszámában aranyérmes nyert, emellett rendszeresen megnyerte a hadsereg vívóversenyeinek egyéni számait.

Az első világháborút, mint aktív tiszt harcolta végig. A galíciai harcokban orosz fogságba került. Egy szibériai fogolytáborból megszökött, majd Japán és

Indokínán keresztül sikerült hazajutnia. Amikor a Kolozsvári Piarista Gimnáziumhoz került, a húszas évek elején, az iskolai testnevelés még gyermekcipőkben járt. Kiváló érzéssel és megérzéssel nyúlt a középiskolai tornaoktatás problémáihoz, mintegy megelőzve korát, odaadó gondossággal törekedett, hogy a tanuló ifjúság testnevelése méltó helyet foglaljon el az iskolai oktatásban.

Megszervezte az év végi tornavizsgákat, amelyek mintegy két évtizeden keresztül az egyes iskolai évek évváróinak fénypontjai voltak. A tornavizsgákra való felkészülést már az illető iskolai év kezdetén beindította, és erre alapította az egész évi tornaoktatást. Pontos és részletes szabadgyakorlatokat dolgozott ki, amelyeket az év folyamán betanított a tanulóknak.

Torna-oktatási módszere a serkentő, dinamikus, produktív, nagy fegyelemre nevelő módszer volt. Óráin az osztályt felosztotta csoportokra, és ezeket az osztály legjobb tornászai irányították az ő ellenőrzése alatt. A tornaóra mindig énekes felvonulással kezdődött. Az akkori kolozsvári tornatanárok közül sokan látogatták óráit tapasztalatszerzés céljából.

A Római Katolikus Gimnázium tanári kara a 30-as években.

Jobbról az ülők között az első Schenker Lajos.

Az iskola volt tanulója, - aki maga is jó tornász volt - Geltch Lajos a következőképpen emlékszik vissza Schenker tanár úrra:

"Az 1933-34-es iskolai évtől kezdve, mint kis diák ismertem meg és kedveltem meg Schenker tanár urat és a tornaórákat. Mint előtornász az én osztályomban betanítottam az előírt és szabadon választott tornagyakorlatokat a tanár úr

útmutatásai alapján. Feleltem a tornaszerekért és a tornateremi fegyelemért a többi osztályok él tornászaival egyetemben. Külön élmény volt az egész évi felkészülés eredményeként az iskola tornavizsgálója, amely iskolánk udvarát minden iskolai év végén színültig megtöltötte szülőkkel, barátokkal, ismerősökkel, sporttársakkal. A tornavizsga felvonulással kezdődött, és a közös szabadgyakorlatok pontos és összevágó végrehajtása a tanulók fegyelmezettségét és jó szellemét dicsérte. A szabadgyakorlati osztályversenyben a legjobb osztály elnyerte a Schenker Lajos tanár úr által adományozott "Ezüst-kupa" vándordíjat. A szertorna, atlétikai és vívó számok a tanulók szép felkészültségéről tanúskodtak, de voltak ügyességi, erőt és rugalmasságot igénylő bemutatók, mint az osztályok közötti kötélhúzás, bicikli lassúsági verseny és más játékszerű versenyek. A díjnyerteseket éremmel, a tréfás számokban elért eredményeket pedig édességgel jutalmazták."...

Kiváló vívómester, oktató volt, és nagyon sokat tett Erdély és az ország vívósportjának a fellendítéséért. Nemcsak a kolozsvári, de a vásárhelyi és bukaresti vívókat is oktatta. Évtizedekig vívóoktatója volt a Kolozsvári Atlétikai Klubnak, és már 1929-ben "Schenker Lajos" vívó kupa" versenyt rendeztek...

Az 1932-es "Schenker Lajos" kupán győztes KAC csapat

1941 őszen vonult nyugalomba, de az 1946-os tanévben a nagy tanerőhiányra való tekintettel még tanított. Ezután csak a vívás oktatásával foglalkozott, majd hosszú ideig, halála bekövetkeztéig ágyban fekvő beteg lett.

Nagyváradon a családi sírba helyezték örök nyugalomra.

Ozoray-Schenker Lajos csodálatos nevelőként fegyelemre, tisztességre, becsületre tanította növendékeit. Tőle tanulták meg többek között azt is, hogy a pontosság és az udvariasság igen fontos értékek.

Anekdota:

Amikor Uray Zoltán korosztályos országos bajnok lett, örömmel dicsekedett mesterének, aki viszont annyit mondott:

„Rendben van, öltözz át, tovább kell dolgozni, keményen. Mert csak a komoly munka hozhat eredményeket”.

Ezt a nevelői bölcsességet Zoltán örökre megjegyezte. 1952-ben részt vett a Helsinkiben tartott Nyári Olimpiai Játékokon, majd az azt követő világbajnokságon. Elvégezte a vívómesteri kurzust.